

3) Kan de nationale rechter, bij een bevestigend antwoord op de tweede vraag, de vastgestelde nietigheid van de algemene contractvoorwaarde ook in een procedure in hogere aanleg onderzoeken, indien deze in de procedure in eerste aanleg niet is onderzocht, en het krachtens de nationale regeling van het allergrootste belang is dat in de beroepsprocedure geen nieuwe feiten meer in aanmerking kunnen worden genomen noch nieuwe bewijsmaatregelen kunnen worden gelast?

(¹) PB L 95, blz. 29.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spanje) op 8 augustus 2011 — Mohamed Aziz/Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Zaak C-415/11)

(2011/C 331/10)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado Mercantil de Barcelona

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mohamed Aziz

Verwerende partij: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Prejudiciële vragen

- 1) Vormt het in artikel 695 en volgende van de Ley de Enjuiciamiento civil (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) vastgestelde systeem van uitvoering van rechtstitels op in hypotheek of in pand gegeven goederen met de beperkingen die volgens het Spaanse procesrecht met betrekking tot bezwaren tegen de uitvoering gelden, een duidelijke beperking van de consumentenbescherming, voor zover het voor de consument zowel formeel als materieel een duidelijke belemmering inhoudt voor het instellen van beroep of van rechtsvorderingen die een daadwerkelijke bescherming van zijn rechten waarborgen?
- 2) Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om uitlegging van het begrip onevenredigheid met betrekking tot:
  - a) de mogelijkheid van vervroegde beëindiging in langdurige overeenkomsten — in casu 33 jaar — wegens niet-nakoming tijdens een zeer beperkte en concrete periode;
  - b) de vaststelling van moratoire rente — in casu van meer dan 18 % — die niet beantwoordt aan de criteria voor vaststelling van moratoire rente in andere consumentenovereenkomsten (consumentenkrediet), die op andere gebieden inzake consumentenovereenkomsten als oneerlijk

zou kunnen worden beschouwd, en die niettemin in overeenkomsten inzake onroerend goed niet onderworpen is aan een duidelijke wettelijke grens, zelfs wanneer deze rente niet alleen dient te worden toegepast op de vervallen aflossingen, maar op de gehele schuld wegens de vervroegde beëindiging;

- c) de vaststelling van mechanismen voor de eenzijdige afrekening en vaststelling van de — zowel gewone als moratoire — variabele rente door de kredietverstrekker in verband met de mogelijkheid van hypothecaire uitwinning, in het kader waarvan de schuldenaar zich niet kan verzetten tegen de becijfering van de schuld in de uitwinningprocedure zelf, maar wordt verwezen naar een declaratoire procedure waarin op het tijdstip van de eindbeslissing de uitwinning reeds zal zijn afgehandeld of minstens de schuldenaar het met de hypotheek belaste of als zekerheid gestelde goed zal hebben verloren; deze vraag is van groot belang wanneer de lening voor de verwerving van een woning wordt aangegaan en de uitwinning leidt tot uitzetting uit het onroerend goed.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberlandesgericht Innsbruck (Oostenrijk) op 10 augustus 2011 — TEXDATA Software GmbH

(Zaak C-418/11)

(2011/C 331/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Innsbruck

Partij in het hoofdgeding

Verzoekende partij: TEXDATA Software GmbH

Prejudiciële vragen

Staat het Unierecht, bij de huidige stand ervan, met name

- 1) de vrijheid van vestiging (artikelen 49 en 54 VWEU);
- 2) het algemene rechtsbeginsel (artikel 6, lid 3, VEU) van een doeltreffende voorziening in rechte (doeltreffendheidsbeginsel);
- 3) het beginsel van hoor en wederhoor, in de zin van artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten (artikel 6, lid 1, VEU) en artikel 6, lid 2, EVRM (artikel 6, lid 1, VEU);
- 4) het beginsel ne bis in idem van artikel 50 van het Handvest van de grondrechten; of
- 5) de voorwaarden voor de sancties in de procedure van openbaarmaking als bedoeld in artikel 6 van richtlijn 68/151/EEG (¹), artikel 60 bis van richtlijn 78/660/EEG (²) en artikel 38, lid 6, van richtlijn 83/349/EEG (³);

in de weg aan een nationale regeling die bij overschrijding van de wettelijke termijn van negen maand voor de opstelling en openbaarmaking van de jaarrekening bij de voor het handelsregister bevoegde rechterlijke instantie,

— zonder mogelijkheid om vooraf een standpunt in te nemen over het bestaan van de plicht tot openbaarmaking en over eventuele redenen voor verhindering, in het bijzonder zonder voorafgaand onderzoek of deze jaarrekening niet al aan de voor het handelsregister bevoegde rechterlijke instantie van de hoofdstigting werd overgelegd; en

— zonder voorafgaande individuele aanmaning aan de vennootschap of aan de vertegenwoordigingsbevoegde organen om aan de openbaarmakingsplicht te voldoen;

vereist dat de voor het handelsregister bevoegde rechterlijke instantie onmiddellijk een geldboete van minstens 700 EUR oplegt aan de vennootschap en aan elk van de vertegenwoordigingsbevoegde organen op basis van de fictie — voor zover niet het tegendeel is bewezen — dat de vennootschap en haar organen door eigen schuld de openbaarmaking achterwege hebben gelaten; en dat bij verder verzuim telkens om de twee maand nog een geldboete van minstens 700 EUR wordt opgelegd aan de vennootschap en aan elk van de vertegenwoordigingsbevoegde organen op basis van de fictie — ook hier voor zover niet het tegendeel is bewezen — dat de vennootschap en haar organen door eigen schuld de openbaarmaking achterwege hebben gelaten?

(¹) Eerste richtlijn (68/151/EEG) van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65, blz. 8).

(²) Vierde richtlijn (78/660/EEG) van de Raad van 25 juli 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de jaarrekening van bepaalde vennootschapsvormen (PB L 222, blz. 11; zoals gewijzigd PB 2006, L 224, blz. 1).

(³) Zevende richtlijn (83/349/EEG) van de Raad van 13 juni 1983 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g, van het Verdrag betreffende de geconsolideerde jaarrekening (PB L 193, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Baden-Württemberg (Duitsland) op 16 augustus 2011 — Katja Ettwein/Finanzamt Konstanz

(Zaak C-425/11)

(2011/C 331/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Baden-Württemberg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Katja Ettwein

Verwerende partij: Finanzamt Konstanz

Prejudiciële vraag

Moet de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondsstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen van 21 juni 1999 (¹) (BGBl. II 2001, 810 en volgende), die op 2 september door de Bundestag als wet is aangenomen (BGBl. II 2001, 810) en op 1 juni in werking is getreden („FZA” of „Overeenkomst inzake het vrije verkeer van personen”), in het bijzonder de artikelen 1, 2, 11, 16 en 21 alsmede de artikelen 9, 13 en 15 van bijlage I ervan, aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat in Zwitserland levende echtgenoten waarvan alle belastbare inkomsten in de Bondsrepubliek Duitsland aan belasting zijn onderworpen, belastingheffing over hun gezamenlijke inkomen met inaanmerkingneming van de „splitting”-regeling wordt geweigerd?

(¹) Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat betreffende sommige aspecten van overheidsopdrachten — Slotakte — Gemeenschappelijke verklaringen — Informatie betreffende de inwerkingtreding van de zeven overeenkomsten met de Zwitserse Bondsstaat in de sectoren vrij verkeer van personen, luchtvervoer en overlandvervoer, overheidsopdrachten, wetenschappelijke en technologische samenwerking, wederzijdse erkenning van overeenstemmingsbeoordeling en handel in landbouwproducten, PB L 114, blz. 6.

Hogere voorziening ingesteld op 18 augustus 2011 door Gosselin Group NV, voorheen Gosselin World Wide Moving NV tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 16 juni 2011 in de gevoegde zaken T-208/08 en T-209/08, Gosselin Group NV en Stichting Administratiekantoor Portielje tegen Europese Commissie

(Zaak C-429/11 P)

(2011/C 331/13)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirante: Gosselin Group NV, voorheen Gosselin World Wide Moving NV (vertegenwoordigers: F. Wijckmans en H. Burez, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie en Stichting Administratiekantoor Portielje

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof van Justitie met eerbied:

— in hoofddorde, (i) het arrest (¹) te vernietigen voor zover het Gerecht stelt dat de gewraakte handelingen naar hun aard de mededinging beperken, zonder dat hiertoe mededingingsbeperkende gevolgen dienen te worden aangetoond; en (ii) de beschikking (²) (zoals gewijzigd en voor zover toepasselijk op rekwirante) te vernietigen omdat die geen bewijs bevat van de mededingingsrechtelijke gevolgen van de praktijken waarvoor rekwirante aansprakelijk wordt gesteld.